

Конвенција за неделен одмор (Индустија), 1921

Конвенција која се однесува на примена на неделен одмор во индустриски области.

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 19. 6. 1923 година.)

Конвенција: C014

Место: Женева

Сесија на конференцијата: 3

Датум на усвојување: 17. 11. 1921

Класификација на предметот: Неделен одмор

Статус: Најнов инструмент

Генералната конференција на Меѓународната организација за труд, откако беше свикана во Женева од страна на Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд, одржувајќи ја својата трета сесија на 21 октомври 1921 година и одлучувајќи да усвои некои од предлозите во врска со ден за неделен одмор при индустриско вработување кое е опфатено во седмата неделна точка на дневниот ред на сесијата, и одредувајќи ги овие предлози да бидат во форма на меѓународна Конвенција, ја усвои следнава Конвенција, која може да се нарече Конвенција за неделен одмор (Индустија), 1921, за ратификација од членки на Меѓународната организација за труд, во согласност со уставот на Меѓународната канцеларија за труд.

Член 1

1. За оваа Конвенција терминот „*индустриска активност*“ опфаќа:

- (а) рудници, каменоломи и други фабрики за вадење на минерали од земја;
- (б) индустрии во кои производите се произведени, изменети, исчистени, поправени, украсени, финализирани, приспособени за продажба, скршени или демолирани или во кои материјалите се трансформирани; вклучувајќи и градење на бродови и генерирање, трансформирање и трансмисија на струја или движечка сила од кој било вид;
- (в) каква било конструкција, реконструкција, одржување, поправка, промена или демолирање на каква било зграда, железница, трамвајска пруга, кеј, пристаниште, внатрешни водени патишта, патишта, тунели, мостови, вијадукти, канализации, одводи, извори, телеграфски или телефонски инсталации, електрични активности, гасоводи, водоводни работи или други работи на конструкција, како и подготовки за или поставување на темели за каков било вид на таква работа или конструкција;
- (г) патен транспорт на патници или стока: железници, воден, вклучувајќи и ракување со стоката на пристаниште, кејови, брегови или складишта, но исклучувајќи рачен транспорт.

2. Оваа дефиниција ќе биде предмет на специјалните национални исклучоци содржани во Вашингтонската конвенција, со која се ограничуваат часовите на работа во индустриските активности на 8 часа дневно и четириесет и осум часа неделно, доколку таквите исклучоци се применливи на сегашната Конвенција.

3. Доколку, каде што е неопходно, покрај горенаведеното набројување секоја членка може да ја дефинира линијата на поделба која ги одвојува индустријата од комерцијалата и земјоделството.

Член 2

1. Целиот персонал вработен во јавни или приватни индустриски гранки или во која било гранка од нив, ќе ужива во период од седум дена период на одмор кој ќе содржи најмалку дваесет и четири консекутивни часа, освен ако е поинаку наведено во следните членови.

2. Овој период на одмор ќе доделува истовремено на целиот персонал од секоја гранка каде што е можно.

3. Каде што е можно ќе биде утврден на таков начин да се совпадне со деновите веќе востановени со традиции или навики на земјата или областа.

Член 3

Секоја членка може да ги из земе од примена на одредбите од член 2 лицата во индустриските гранки каде што се вработени само членови на самохрано семејство.

Член 4

1. Секоја членка може да потврди целосни или парцијални исклучоци, (вклучувајќи суспензии или намалувања) од одредбите од член 2; посебен акцент е ставен на сите исклучиво хуманитарни и економски размислувања и по консултации со одговорните асоцијации на работодавачи и работници, кога такви постојат.

2. Таквите консултации нема да бидат неопходни во случаи на изземање кои се веќе спомнати во постоечкото законодавство.

Член 5

Каде што е можно, секоја членка ќе внесе одредба за компензирачки период на одмор за суспензијата или намалувањата дадени во однос на член 4, освен во случаи кога договори или обичаи ги имаат обезбедено таквите периоди.

Член 6

1. Секоја членка ќе направи список на исклучоци на изземања дадени според член 3 и 4 од оваа Конвенција и ќе ги соопшти до Меѓународната канцеларија за труд, и потоа секоја втора година секоја модификација на списокот што ќе биде направена.
2. Меѓународната канцеларија за труд ќе презентира извештај за овој предмет до Генералната конференција на Меѓународната организација за труд.

Член 7

Со цел да се олесни примената на одредбите од оваа Конвенција, секој работодавач, директор или менаџер, ќе бидат обврзани:

(а) кога неделниот одмор е даден на целиот персонал колективно, да ги соопшти таквите денови и часови на колективен одмор со помош на соопштенија поставени видливо во установата или кое било друго соодветно место, или на кој било друг начин одобрен од влада;

(б) кога периодот за одмор не е даден на целиот персонал колективно, треба да се објават имињата на работниците или службениците, со посредство на регистер, коишто ќе подлежат на специјален систем за одмор и да го назначат таквиот систем, а во согласност со методи одобрени со законодавството на земјата или со прописи на компетентни власти.

Член 8

Официјалното ратификување на оваа Конвенција, под услови наведени во уставот на Меѓународната организација за труд, ќе му бидат соопштени на Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд за регистрација.

Член 9

1. Оваа Конвенција ќе стапи на сила на датумот на кој ратификациите на две членки на Меѓународната организација за труд се регистрирани кај Генералниот директор.
2. Је биде обврзувачка само за оние членки чии ратификации се регистрирани во Меѓународната канцеларија за труд.
3. Оттаму, Конвенцијата ќе стапи на сила за секоја членка на датумот на кој се регистрирани ратификациите во Меѓународната канцеларија за труд.

Член 10

Откако ќе се регистрираат ратификувањата на две членки кај Меѓународната организација за труд, во Меѓународната канцеларија за труд, Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд ќе ги извести сите членки.

Тој, исто така, ќе ги извести за регистрација на ратификациите кои може да бидат соопштени последователно од страна на други членки на Организацијата.

Член 11

Секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција се согласува да ги стави во функција одредбите од членовите 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 7, не подоцна од 1 јануари 1924 година, и да преземе такви дејства кои ќе бидат неопходни за овие одредби да бидат ефективни.

Член 12

Секоја членка на Меѓународната организација за труд што ја има ратификувано оваа Конвенција се обврзува да ја применува на своите колонии, поседи или протекторати, во согласност со одредбите од член 35 од уставот на Меѓународната организација за труд.

Член 13

Членка што ја има ратификувано оваа Конвенција може да ја откаже по истекот на 10 години од датумот кога за прв пат Конвенцијата стапила на сила, со акт соопштен на Генералниот директор на Меѓународната канцеларија за труд за да биде регистрирано. Таквото откажување нема да има дејство една година по датумот на кој е регистрирано кај Меѓународната канцеларија за труд.

Член 14

Раководното тело на Меѓународната канцеларија за труд ќе оцени за времето кога ќе ѝ го презентира извештајот на Генералната конференција за работењето на оваа Конвенција и ќе ја испита можноста за поставување на дневен ред на прашањето за нејзина целосна или делумна ревизија.

Член 15

Англиската и француската верзија од текстот на оваа Конвенција се еднакво валидни.